

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, proti odporcovi: **Krajský súd v Trenčíne**, Námestie sv. Anny 28, v spore o právomoc týkajúceho sa právnej veci žalobcu: *Ing. P. S.*, bytom *M.*, proti žalovanému: *Mesto Partizánske*, Námestie SNP 212/4, o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu žalovaného č. 3950/2010-1 zo dňa 21.05.2010, postúpeného navrhovateľovi uznesením odporcu č. k. 13Sp/10/2010-31 zo dňa 25.01.2011, jednomyselne

r o z h o d o l :

Prejednanie a rozhodnutie právnej veci žalobcu: *Ing. P. S.*, *M.*, proti žalovanému: *Mesto Partizánske*, Námestie SNP 212/4, o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporcu č. 3950/2010-1 zo dňa 21.05.2010, postúpeného navrhovateľovi uznesením odporcu č. k. 13Sp/10/2010-31 zo dňa 25.01.2011 **p a t r í do právomoci orgánov štátnej správy** v pôsobnosti Ministerstva vnútra Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 13Sp/10/2010-31 zo dňa 25.01.2011 podľa § 104 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného *Mesto Partizánske* č. 3950/2010-1 zo dňa 21.05.2010, ktorým primátor mesta uložil žalobcovi pokutu v sume 50 € za to, že porušil ustanovenie čl. 3 bod 2 všeobecne záväzného nariadenia *Mesta Partizánske* č. 18/2009 o určení pravidiel času predaja v obchode a času prevádzky služieb na území *Mesta Partizánske* zo dňa 09.12.2008, vydané podľa § 6 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 369/1990 Zb.“). Zároveň krajský súd rozhodol o postúpení veci odporcovi.

V odôvodnení uznesenia uviedol, že obec (mesto) má v konaní o priestupku postavenie správneho orgánu pri prenesenom výkone štátnej správy a tento záver nie je v rozpore so zákonom č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 372/1990 Zb.“). Z uvedeného vyplýva, že o odvolaní proti rozhodnutiu obce o priestupku rozhoduje orgán štátu príslušný podľa osobitných predpisov, ktorým je podľa zákona č. 254/2007 Z.z. o zrušení krajských úradov a o zmene a doplnení zákona č. 515/2003

Z.z. o krajských úradoch a obvodných úradoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 263/2006 Z.z. v znení neskorších predpisov, odporca. Právoplatné rozhodnutie druhostupňového správneho orgánu je preskúmateľné súdom na základe podanej žaloby (§ 83 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. a § 247 a nasl. O.s.p.).

Odporca s rozhodnutím krajského súdu nesúhlasil. Mal za to, že nemá právomoc konať vo veci a vyvolal vznik negatívneho kompetenčného konfliktu medzi súdom a orgánom štátnej správy. Postupom podľa § 8a O.s.p. podal návrh Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie sporu o právomoc. V návrhu zo dňa 14.10.2013 uviedol, že aj keď z napadnutého rozhodnutia a zo spisového materiálu na vec sa vzťahujúceho možno prijať záver (aj keď výrok rozhodnutia neobsahuje právny predpis, podľa ktorého sa pokuta za porušenie všeobecne záväzného nariadenia ukladá, ani právnu kvalifikáciu konania (priestupok, iný správny delikt)), že obec riešila zistené porušenie všeobecne záväzného nariadenia v rámci svojej originálnej pôsobnosti podľa zákona č. 369/1990 Zb., ktorého sa mal dopustiť žalobca ako fyzická osoba oprávnená na podnikanie. Podľa § 13 ods. 9 písm. a/ uvedeného zákona obec môže právnickej osobe alebo fyzickej osobe oprávnenej na podnikanie uložiť pokutu do 6 638 €, ak poruší nariadenie. Z ustanovenia § 27 ods. 2 zákona č. 369/1990 Zb. v znení neskorších predpisov vyplýva záver, že rozhodnutie o odvolaní žalobcu patrí do právomoci súdu a nie odporcu. V danom prípade nejde o priestupok, ale o iný správny delikt, ktorého sa mala dopustiť fyzická osoba oprávnená na podnikanie.

Podľa § 8a O.s.p. ***Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhoduje spory o právomoc medzi súdmi a orgánmi štátnej správy.***

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd príslušný na rozhodovanie sporov o právomoc podľa § 8a O.s.p. preskúmal návrh navrhovateľa, ako aj predložený spisový materiál a dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný.

Správne trestanie nie je pôvodnou kompetenciou samosprávy, ale je nevyhnutné ju odvodzovať od pôvodných kompetencií štátu. Trestanie na určitom území (výkon trestnej právomoci) pramení z princípu suverenity a je vždy spojené so štátnou mocou. Z tohto dôvodu je správne trestanie a jeho výkon na príslušnom území preneseným výkonom štátnej správy. Správne trestanie má jednotný právny režim pre administratívne previnenia (minor offences) vo forme priestupkov a iných správnych deliktov v tom, že sa uskutočňuje v dvojstupňovom administratívnom konaní. Rozdielny právny režim spočívajúci vo vylúčení druhého stupňa pre správne delikty fyzických osôb (tie sa v zásade odlišujú od priestupkov iba tým, že ide o fyzickú osobu podnikateľa) by bol neproporcionálnou diferenciou v jednotnosti princíпов správneho trestania i trestania ako takého.

Vo veciach priestupkov, ako aj vo veciach správnych deliktov je nesporne snahou zákonodarcu vytvárať jednotný procesný režim správneho trestania, s možnosťou súdneho prieskumu správneho rozhodnutia až po právoplatnom skončení správneho konania. Takáto právna úprava zákonom ustanovuje postavenie obce (mesta) nielen v konaní o priestupkoch,

ale aj v konaní o správnych deliktoch, ako správneho orgánu pri prenesenom výkone štátnej správy a súčasne vylučuje jej postavenie samosprávneho orgánu. Správne trestanie je súčasťou všeobecnej štátnej správy, kde ústredným orgánom podľa § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 575/2001 Z.z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov.

V súlade s princípom právnej istoty, v zmysle ktorého súdy majú v rovnakých alebo analogických situáciách rozhodovať rovnako (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 192/06 z 03. novembra 2006), senát najvyššieho súdu vychádzal z ustálenej rozhodovacej praxe (napr. uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Rks/1/2011 zo dňa 30.05.2011, sp. zn. 5Rks/2/2011 zo dňa 10.10.2011), ktoré boli správnym kolégiom najvyššieho súdu prijaté ako judikáty, a v ktorých išlo o obdobnú skutkovú a právnu vec.

Senát osobitne poukazuje na rozhodnutie NS (sp. zn. 8Rks/1/2012 zo dňa 22.03.2012) publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 5/2012, rozhodnutie č. 89 „*Prejednanie a rozhodnutie o odvolaní proti rozhodnutiu obce o uložení pokuty za iný správny delikt podľa zákona č. 219/1996 Z.z. o ochrane pred zneužívaním alkoholických nápojov a o zriaďovaní a prevádzke protialkoholických záchytných izieb v znení neskorších predpisov patrí do právomoci Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky*“), z ktorého vyplýva, že administratívne konanie o správnych deliktoch fyzických osôb, prejednávaných obcou v prvom stupni, je dvojstupňové.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol, že o odvolaní proti rozhodnutiu obce (mesta) o inom správnom delikte rozhoduje príslušný správny orgán v pôsobnosti Ministerstva vnútra Slovenskej republiky. Určenie konkrétneho orgánu v pôsobnosti ústredného orgánu - Ministerstva vnútra SR je otázkou vecnej a miestnej príslušnosti správnych orgánov. Rozhodnutie sporu o právomoc predpokladá určenie úseku štátnej správy, do ktorej sporná vec patrí. Senát najvyššieho súdu dospel k záveru, že určenie vecne a miestne príslušného orgánu v rámci vymedzeného úseku štátnej správy patrí ústrednému orgánu štátnej správy. V prípade, že podriadený orgán nebude určený, odvolanie musí prejednať ústredný orgán štátnej správy, v tomto prípade Ministerstvo vnútra SR. Je potrebné poznamenať, že ak štát delegoval prvostupňové administratívne trestanie na obce a ich orgány, pri ktorých nie je ustanovená požiadavka odborného právnického vzdelania tak v druhostupňovom konaní musí zabezpečiť odborné preskúmanie výkonu správneho trestania.

Až právoplatné rozhodnutie tohto druhostupňového správneho orgánu je preskúmateľné súdom na základe žaloby (§ 70 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov a § 247 a nasl. O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave dňa 26. novembra 2013

JUDr. Ivan R U M A N A, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková